

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS

8 F.

VAN 7 TOT 77 JAAR

IN NEDERLAND 60 Cts

29

Lees in dit nummer :
DE VUURPROEF VAN HARALD

in
HARALD DE VIKING

DE JEUGD VAN WINSTON CHURCHILL

DOOR
ALBERT
WILMING

In het jaar 1868 deed een «nieuwe» van amper twaalf jaar zonder de minste schuchterheid zijn intrede in het aristokratisch college van Harrow.

Reeds tijdens de eerste les in rekenkunde deed hij zich opmerken...

Julie zijn zo stom als ezels! Wat kan ik aanvangen met zo's domme jongens?

U zoudt hen misschien wel iets kunnen leren, sir!

Toen hij achttien was ging Winston, na eerder middelmatige studies, naar de militairische school van Sandhurst.

In 1895 kreeg hij zijn brevet van onderluitenant, en werd hij ingedeeld bij het vierde huzarenregiment.

Maar het kazerneleven beviel de jonge officier helemaal niet.

Wanneer zullen wij onze vuurloop krijgen? Ik heb er genoeg van parade-soldaatje te spelen!

Het is overal rustig, vriend!

De Spaanse kolonie Cuba is in opstand gekomen tegen Madrid...

Wel, dan dien ik een aanvraag in om naar ginder gezonden te worden als oorlogskorrespondent!

In Cuba vecht de jonge journalist aan de zijde van de troepen van generaal Martinez Campos.

In deze guerrilla-oorlog doet hij zich opmerken...

Terug in Engeland, ontvangt hij een Spaanse militaire onderscheiding.

Daarna wordt hij naar Indië gestuurd, en daar vecht hij als luitenant aan de grenzen van Afghanistan. Daarna maakt hij, in Soudan, deel uit van het leger van Kitchener. Winston vecht te Omdurman in de slag tegen de Derwisjen.

Wel, jongeman, je hebt daar straks je best gedaan...

Ha, sir!... Ik zou nu nog voor geen miljoen pond elders willen zijn!

Zijn legerdienst belet de jonge luitenant niet barijnde reportages te sturen naar Londense dagbladen.

In 1899 breekt de oorlog uit in Zuid-Afrika!

Churchill sleept in naar Transvaal als cortogskorrespondent van de « Morning Post ».

Tot bestemming gekomen, stelt Churchill met ontzetting vast dat de vrijgekane Albin niet gunstig is. Op zekere dag bevindt hij zich in de omringde stad Estcourt.

Zijn vriend, kapitein Haldane, heeft grote zorgen...

De situatie is gevaarlijk. Meer dan 10.000 Afrikaanders kunnen ons hier overvallen en de terugtocht afsnijden...

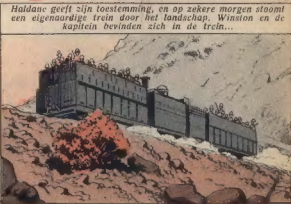
Ben je er zeker van, dat dit leger naar de stad marsjeert?...

Ja, want iedere morgen stuur ik escadrons uit op verkenning. Maar ik heb er nu iets beters op gevonden; om mijn ruiters te steunen, ga ik een pantserrein uitsturen

Een pantserrein?... Dat moet ik meemaken! Ik mag toch meegaan, nietwaar?...

Haldane geeft zijn toestemming, en op zekere morgen stoomt een eigensaardige trein door het landschap. Winston en de kapitein bevinden zich in de trein...

Wij hebben reeds tien mijlen gereden, en er is nog altijd geen spoor van levenden te ontdekken...

Vind je dat normaal, Haldane?

Een weinig verder...

Kijk! Men zou zeggen dat die mensen naar de spoorbaan lopen!

Churchill had goed gezien. De Boeren gaan tot de aanval over...

Terzelfder tijd beschiet de artillerie van de Boeren de pantserwagen...

ACHTERUIT! OP VOLLE STOOM!

Maar de trein is nog geen 500 m terug gereden, of een dynamietlading doet de spoorlijn ontploffen!

BRAU

Doender en hikssem! De wagens zijn ontploord en ze beschieten ons van op de hoogte!... Laat er ons hier van onder trekken!

Ze hebben hun slag goed voorbereid!

Hier zijn wij veilig! Maar wij kunnen hier niet eeuwig in die gracht blijven zitten...

Het enige middel om hier uit te geraken is die vervloekte wagon weer op de sporen te helpen...

All right! Ik ga eens kijken of dat mogelijk is!

Dat uitstapje is gevaarlijk!

Onder een kogelregel bereikt Churchill de gekantelde wagon...

Maar plotseling...

HANDEN
OMHOOG!

Bravo! Ik moet beken-
nen dat dit een knap
stukje is!

Onder bedreiging van zijn wapen doet de Boer de
Engelse reporter naar de gracht gaan, waar Haldane
en zijn soldaten zich verscholen houden...

Hij vermoedt niet dat hij
mij naar onze troepen
terugbrengt... Binnen
twee minuten zullen de
rollen omgekeerd
zijn!

Helaas er wacht Churchill nog een andere
verrassing...

Verdorie! Ze werden
ook gevangen genomen!

De gevangenen worden
naar Pretoria gebracht.

Churchill en zijn kameraden worden opgesloten
in een school...

Ik heb er genoeg
van! Vanavond
tracht ik te
ontsnappen!

Maar je geraakt
hier nooit uit,
vriend!

Neen?... Wacht maar! Je zult
het vanavond zien!

Op het einde van de avond-
wandeling verbergt Churchill
zich achter vaten en kisten.

Het lot is steeds
met de
waaghalzen!

Oef! Ik ben er... Maar, daar
staan nog twee schildwachten...
Tot daar toe! Ze staan tamelijk
ver af. Ik wang de sprong...

De vluchteling springt zo snelt mogelijk van de muur, en
verwijdt zich haastig. De twee Boeren hebben niets gehoord!

Het is te hopen dat
ze mij niet
opmerken!

Enkele ogenblikken later...

Gered! Maar
nu begint de
tweede ronde!

De vluchteling bereikt een drukke straat van
Pretoria en mengt zich onder de wandelaars...

De Portugese kolonie Mozambique ligt
op 500 km hier vandaan. Ik moet
daar zien te geraken!

Hij begeeft zich naar het station,
maar daar...

Verdorie! Ze onderzoeken de
papieren van iedere reiziger!
Ik moet hier weg alvorens ze de
gelegenheid krijgen mijn
papieren te vragen!...

Churchill verlaat haastig het station en loopt langs de spoorlijn...

Er is maar één middel : op de rijdende trein springen !

Hier is een bocht, dus zal de trein wel vertragen... Ha ! Daar is hij reeds... Maar dat is een tegenslag !

Winston bemerkt plotseling de aanwezigheid van twee schildwachten...

Als ze mij hier te zien krijgen, is het gedaan met mijn avontuur !

En wat Churchill vreest, gebeurt ook...

Kijk, daar verbergt zich een man !

Hij wil op de trein springen !

PANG PANG

De twee schildwachten nemen hem onder vuur...

...maar te laat... Churchill is met de trein in de donkere nacht verdwenen...

Good bye, mijne heren !

De reporter klimt in een van de wagons van de goederentrein.

Lege zakken ! Men bezorgt mij zelfs kussens voor mijn gratis treinreis !

Bij dageraad vertrangt de trein z'n vaart, en Churchill springt van de wagon...

Een vijver... Eindelijk zal ik wat kunnen drinken en mij wassen...

Gedurende de hele dag verbergt de vluchteling zich in het hoge gras... Bij valavond...

Deze nacht steek ik de grens over, en morgen ben ik in de Portugese kolonie !

De Boeren houden de wacht bij de grens, maar Churchill heeft reeds voor heter vuur gestaan...

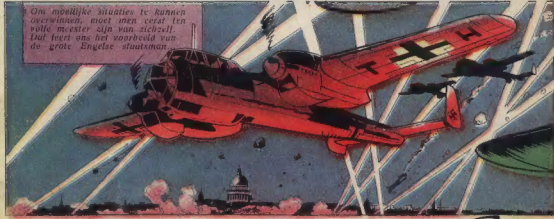
Een kwartier later...

Hoera ! Ik ben in Mozambique !...

Bij zijn terugkeer wacht de vluchteling een triomfantelijke ontvangst. Zijn landgenoten hebben zijn ontvluchttingsverhaal met geestdrift gelezen. Churchill is maar 36 jaar oud wanneer hij als afgevaardigde naar het Lagerhuis wordt gestuurd... Gedurende 35 jaar nam Churchill deel aan de regering van zijn land en tijdens twee wereldoorlogen was deze ijzeren man het symbool van de Britse strijdvaardigheid.

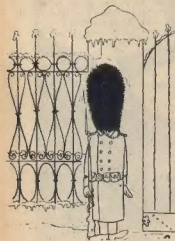
Om mogelijke situaties te kunnen overwinnen, moet men eerst ten volle meester zijn van zichzelf. Dat brent ons het voorbeeld van de grote Engelse sluitstukken.

KEN WIJ ONS BEST!

DE ZONEN VAN LAMBIK

Geschiedenis ... en d woorden...

MENSENRASSEN

Piet, noem mij de verschillende menschenrassen die er op de wereld leven eens op.
— De blanken, de zwarten, de gelen, de roden en...
— En?...
— De Schotten!

HIJ DACHT HET WEL

EEN gek vindt een vloot en gooit ze door het venster.
— En denk je werkelijk dat ze nu dood is? vraagt een van zijn vrienden.
— Ja, ik denk het wel, ik heb ze met haar kop eerst gegooit...

LET OP JE STUUR

EEN oude dame die nog nooit voor het eerst in haar leven een taxi. Bij ledere draai steekt de chauffeur zijn arm buiten om duidelijk te maken dat hij wil draaien. De oude dame had dit al een keer of drie gezien. Toen de chauffeur nu weer zijn arm buiten stak riep ze verontwaardigd uit:
— Let liever op je stuur! Als het regent zal ik je wel verwittigen!...

IN HET STATION

KLEINE Jan wacht naast zijn moeder op de kaai naar de trein. Plotseling ziet hij een lokomotief alleen voorbij stomen en hij roept:
— Kijk, mama, die lokomotief heeft de trein gemist!

NOG SLIMMER

— Ik heb een zeer intelligente hond. Als hij mij ziet thuis komen haalt hij onmiddellijk mijn pantoffels!
— En ik heb een varkentje dat nog veel slimmer is. Als het mij met een fles uit de kelder ziet komen, draait het zijn staartje onmiddellijk in een kurkentrekker!

DE BESTE KAAS

TWEE handelaars in Camenbert trachten elkaar te overbluffen. De eerste zegt:
— Toen ik mijn kaas aan de jury toonde stond deze paf van bewondering!
— Ho, dat is nog niets! Mijn kaas ging héél alleen zijn medaillie afhalen!

IE GAAT MET VAKANTIE

...maar je wil vanzelfsprekend ledere week « KUIFJE » lezen. Wil je je zelfkoosd blad overal ontvangen, pas dan goed op:
a) Indien je geabonneerd bent: stuur je ons je naam, adres en abonnementsnummer. Daarbij voeg je je volledig vakantieadres evenals het begin en het einde van je vakantie.
b) Indien je niet geabonneerd bent: stuur je ons eveneens je vakantieadres, je voegt er echter 8 F. in postzegels bij per nummer dat gewent is, voor het buitenland 10 F.

DE TEST VAN DE WEEK:

BEN JE VERSTROOID?

ZO verstrooid als een professor, zegt men wel eens. De jongelui lachen gewoonlijk met een « verstrooid professor ». Zij vergeten dat hij met heel andere zaken bezig is dan met de gewone dagelijkse dingen en dat hij voor zijn omgeving niet veel oog heeft. De professor moet je altijd ekskuseren, maar de jongens en meisjes die verstrooid zijn niet. Wij hopen dat jullie allemaal vast met twee voeten op de aarde staan en niet uit de lucht valt, wanneer men jullie een vraag stelt.

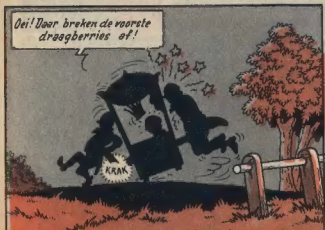
JA: 3 punten. — SOMS: 1 punt. — NEEN: 0 punten.

1. Is het je wel eens overkomen zout in plaats van suiker in je koffie te schudden?
2. Ben je wel eens zonder dat je het weet, met je pantoffels op straat gelopen?
3. Wanneer je verschillende brieven schrijft, was je dan al wel eens zo verstrooid dat je de brief aan X in de omslag voor Y stak en omgekeerd?
4. Zeg je soms eens mevrouw tegen een heer of omgekeerd?
5. Groot je met « goede avond » op het middaguur?
6. Heb je al wel eens je klad afgegeven en je mooi geschreven blad in de papierkorf gegooit?
7. Je vork genomen om soep te eten?
8. Val je dikwijls uit de lucht wanneer men het woord tot je richt?
9. Geef je een gom of om het even welk ander voorwerp, wanneer je vriend je een pennemes heeft gevraagd?
10. Kijk je naar je uurwerk wanneer men je vraagt of het maandag of dinsdag is?

Totaal . . .

KOM MEE NAAR DE POSTILJON VOOR HET ANTWOORD OP DE TEST

DOOR WILLY VANDERSTEEN

ELNEMINGEN
2 DE ZELLEN
AAN ZEN

DE AVONTUREN VAN DAN COOPER

DE MEESTER VAN DE ZON

TEKST EN TEKENINGEN
VAN ALBERT WEINBERG

Dan Cooper heeft een geheime basis ontdekt van waar men een kunstmatige satelliet het luchtruim heeft ingezonden. Dan wordt uitgenodigd mee te vliegen naar deze satelliet.

Tien minuten later is Dan uitgerust voor de fantastische reis...

De chefpiloot, kapitein Juarez, aan boord van luchtschip brengen. Goede reis!

Deze tocht maakt je tamelijk onverwachts mee, nietwaar? Je bent er niet op voorbereid maar wij zullen je wel helpen!

Deze mensen maken zich ongerust over mijn lot en ik hield hen voor piraten... Maar het geval van Sanders moet ik toch nog ophelderen. Zou hij al dan niet hier zijn?...

Is hij hier binnen gedrongen onder een valse naam? Welke rol speelt hij hier? Die van de wolf in de schapevacht?...

De rode lampen branden, dat is het startsein. Vlieg!...

Na een laatste bocht van de gang staat Dan plotseling voor het luchtschip dat in een uitgedoofde vulkanokrater staat onder het licht van reusachtige schijnwerpers.

Hier is eigenlijk een proefluchtschip. Met deze raket heeft alles wat men reeds wist omtrent interplanetaire reizen al gedaan uitgeleerd! Je moet weten dat deze raket haar brandstof uit de atmosfeer zelf put...

Fantastisch! Als dat waar is, dan heeft men het luchtruim helemaal veroverd! Ik val hier van de ene verrassing in de andere!...

Hoelang denk je dat deze reis zal duren?

56 minuten! Kom!

56 MINUTEN!

?

Een weinig later...

Opgelet! Maak de basis vrij!... Maak de raket vrij!...

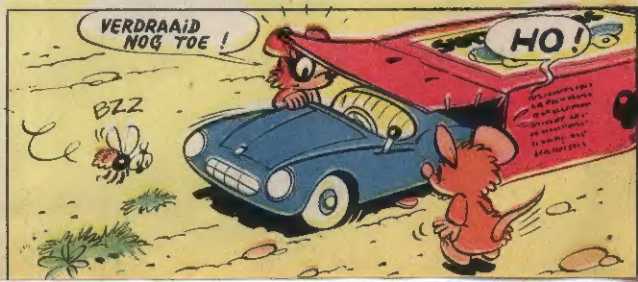
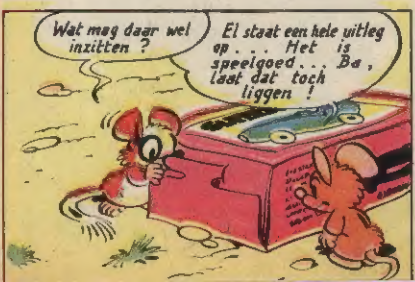
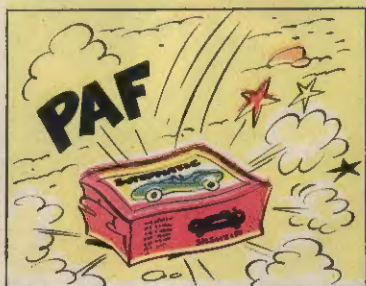
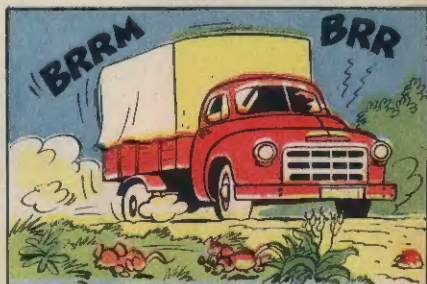
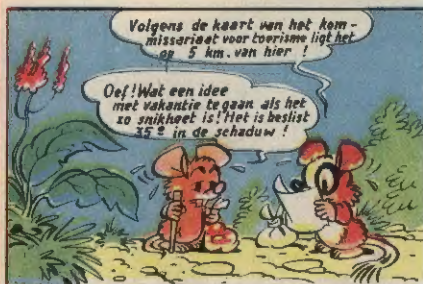
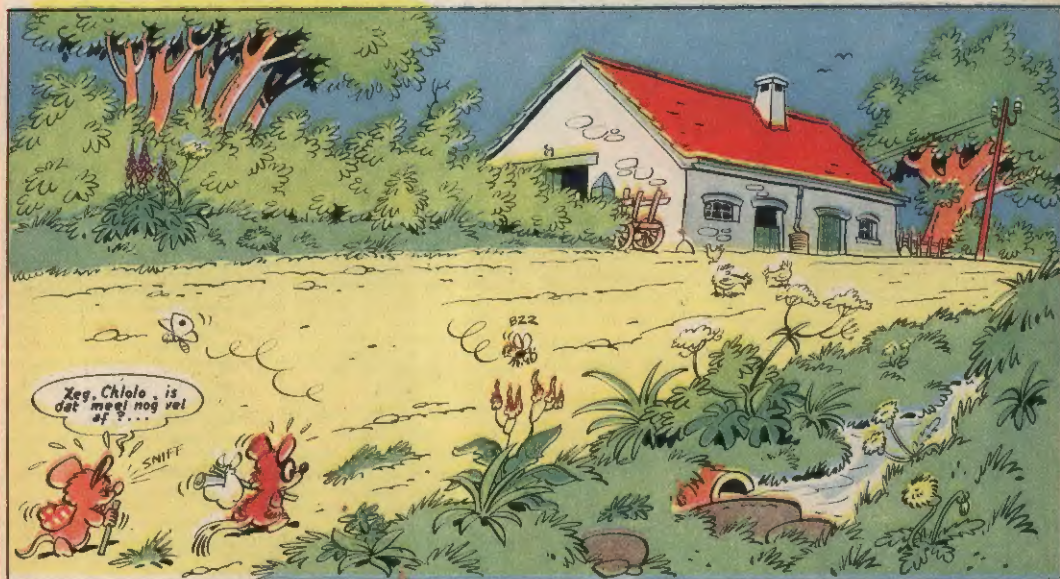
9...8...7...6...

5...4...3...2...1

VUUR!

HET BETOVERD BOS

GEHEIMAGENT

S-32

EEN AVONTURENROMAN
DOOR ANDRÉ FERNEZ
Geïllustreerd door E. AIDANS

ZESTIEN UUR VIJFTIG

DE operatie werd vlug en nauwkeurig uitgevoerd. In enkele minuten was het huis door de politie omsingeld. Met het oog op een wanhopige vlucht van de belegerden, hadden twee sterk bewapende groepen post gevat voor de uitgangen van het huis. De spionnen zaten dus in de val. Ze konden onmogelijk ontsnappen.

Om nutteloos bloedvergieten te vermijden, bracht de officier, die het bevel voerde, de belegerden telefonisch op de hoogte van hun situatie en vroeg hen zich over te geven. Op het bevel van Nummer één, lei Borchak de hoorn neer zonder zelfs te antwoorden.

EEN officier schoot in de lucht.

Het was een waarschuwings-salvo. Het had geen sukses. De belegerden gaven zich niet over, doch, opgesteld achter de vensters, vuurden ze verschillende keren achtereën. Gelukkig werd niemand geraakt.

— Wat denkt u te doen? vroeg Gauvin aan de bevelvoerende officier.

Deze haalde de schouders op en antwoordde:

— Voor het ogenblik niets. We hebben geen haast en onze munitievoorraad is onuitputtelijk. Dat is beslist niet het geval voor diegenen die in het huis zitten. Ze moeten het dus vroeg of laat opgeven. Ik heb absoluut geen lust mijn manschappen te verliezen voor die schurken; dat ware al te jammer! Hun leven is meer waard dan het tijdsverlies van een uur of twee.

Gauvin vond dat heel verstandig, maar de gedachte dat Stenner zich ook in dat huis en zich in handen van die schurken bevond, martelde hem.

ACHTTIEN UUR

DE situatie was ongewijzigd. De schoten knalden over en weer, geen slachtoffers. De politieversteking had veel moeite om de nieuwsgierigen op afstand te houden.

NEGENTIEN UUR

HET was donker. Twee auto's uitgerust met schijnwerpers waren zodanig opgesteld dat heel het huis in een schel licht baadde. Met z'n muren doorzeefd van geweerogels en gebroken ruiten had het een luguber uitzicht... Sedert een half uur vuurden de belegerden nog slechts sporadisch. Ze wilden munitie sparen, dat stond vast. Plotseling echter, en zonder dat er daar blijkbaar een reden toe was, vuurden ze opnieuw zo veel ze konden.

DE ROL VAN NUMMER 1 IS UITGESPEELD

Nummer één van de organisatie H ziet zich ontmaskerd en heeft zich geharlekadeerd in een van zijn woningen. Stenner wordt nog steeds door hem gevangen gehouden...

De werkelijkheid zag er helemaal anders uit en Gauvin gaf het alarm. Boven het lawaai van het geschut uit hoorde hij het geronk van een motor en, eigenaardig genoeg, dat motorgeronk kwam van boven het huis...

— Richt de schijnwerpers naar het dak, schreeuwde hij.

Dit bevel werd onmiddellijk uitgevoerd... Iedereen stond aan de grond genageld van verbazing. Een kleine helikopter, die fel afstak tegen het fluwelblauw van de nacht, steeg van het dak van het huis loodrecht de lucht in...

De Argentijnse officier vloekte van woede en Gauvin balde de vuisten: **NUMMER EEN WAS ONTSNAPT!**

NEGENTIEN UUR VIJFTIEN

HET was net of de belegerden slechts om de vlucht van hun chef hadden gewacht om het hopeloos gevecht te staken. Ze schrokken niet meer. Toen de helikopter in de richting van Rosario verdween zwaaide iemand van

uit een venster van het huis met een grote, witte zakdoek.

— Staakt het vuren, beval de officier.

Enkele uren later reeds kwamen de belegerden met opgestoken armen uit hun schuilplaats. Zij gaven zich over. Gauvin telde er zeven. Borchak en Costarena sloten de rij. Stenner was echter niet bij hen...

LOODZWAAR viel de stilte op de gevangene. Zo lang reeds had hij naar de deur gestaard die, naar hij vreesde, zou opengaan om doorgang te verlenen aan een lid van de organisatie die kwam om het verraad te straffen...

De minuten duurden uren. De deur bleef dicht. Hij vatte weer moed en hoopte dat ze hem misschien zouden vergeten hebben. Hij luisterde met ingehouden adem toe. Niets, niets bewoog nog in het huis, het was verlaten. Hij trachtte de deur te openen, tevergeefs... Hij riep, maar niemand antwoordde... Aangegrepen door een

plotselinge opwelling van woede sloopte hij tegen de deur. Hij trachtte ze in te beuken, maar ze begaf niet. Hij deed zich pijn, dat was het enig resultaat van z'n moeite.

— Verdraaid! Ik moet m'n aanwezigheid nochtans kenbaar maken. Ze moeten me horen. Plotseling hoorde hij stappen boven z'n hoofd en een stem, die hij kende, riep z'n naam.

Hij gilte van vreugde:

— Hier ben ik! Hier ben ik! Hier, Gauvin... In de kelder!

Uitgeput liet hij zich op een bankje vallen en weende als een kind...

TERUG NAAR HUIS!

DE minister van Binnenlandse Zaken was werkelijk ontroerd toen hij zei:

— Dank zij uw hulp, werd de Organisatie H opgerold. Bijna al de leden werden reeds achter slot en grendel gezet en te Buenos Aires zal weldra het grootste spionageproces van deze eeuw plaats vinden. In naam van de regering van de Argentijnse Republiek dank ik u en wens ik u geluk.

Gauvin boog glimlachend en schudde de minister de hand.

— Ik ben blij omdat ik in m'n opdracht geslaagd ben, mijnheer de minister. En vergeet vooral Stenner niet. Zonder zijn hulp zou ik...

— Ja, dat weet ik. Wij houden rekening met uw wens aangaande Stenner en houden ook rekening met de diensten welke hij in deze zaak heeft bewezen. Wij vagen de spons over z'n verleden. Stenner zal in dit proces slechts optreden als getuige ten laste en ook nadien zullen wij hem geen moeilijkheden berokkenen.

— Dat verheugt me heel erg, mijnheer de minister. En hebt u Nummer één kunnen vatten?

— Helaas, neen. Nog niet. Hij is door de mazen van het net geglipt. Volgens de laatste berichten, welke ik ontving, kon hij een schuilplaats vinden in Uruguay. De regering van Montevideo werd echter reeds op de hoogte gebracht en het staat wel vast dat ze ons die Lobescu zullen uitleveren. U hebt uw opdracht schitterend vervuld en ik zou u aanraden thans een beetje rust te nemen. De regering zou gelukkig zijn indien u haar gast zou zijn voor enkele weken. Onze badsteden zijn mooi...

— Neen, dank u, mijnheer de minister. Ik wens terug te keren naar Frankrijk.

— O ja, dat begrijp ik best. U hebt daar, ongetwijfeld familie of iemand die op u wacht?

— Neen, ik ben vrijgezel en heb geen ouders of verwanten meer. Maar, ziet u, er wacht ginds een oude heer, een oude heer die niet zo'n makkelijk karakter heeft, maar waar ik toch aan gehecht ben. Hij is als een vader voor mij... Het is m'n baas!

Serge glimlacht als hij aan «z'n ouwe» dacht.

— Ik hoor het hem al zeggen, mompelde hij, «goed gewerkt, jongen», en hij zal me op z'n eigen ietwat brutale manier bij de schouders vatten. «Dat heb je mooi opgeknapt... Maar, tussen ons gezegd en gezwezen, het was niet moeilijk, hé!... Serge, we hebben ernstige dingen met elkaar te bespreken... Ik heb een interessante zaak voor je...»

EINDE

VOLGENDE WEEK

Onze nieuwe roman

DE GRIJZE DEMON

DOOR H. VERNES

GEILLUSTREERD DOOR HENDRIK GHION

KUIFJE 29 * BLZ. 12

KUIFJE'S BON

SMEER OP JE BOTERHAM DE LEKKERE SIROOP
PROSMANS FRERES

PRINCE DE LIEGE GEMENGDE SIROOP
PEERSIROOP PROSMANS FRERES

Deze siroop is niet alleen een fijn dessert, maar schenkt je bovendien talrijke **KUIFJE'S BON'S** die op al de verpakkingen staan

JE VINDT DE KUIFJE'S BON'S
OP DE PRODUKTEN

**VICTORIA • PILSBERG • PALMAFINA • MATERNE
GRIMARD • BORSA • PROSMANS • HORTON • PANA
SKI & FRANCO • SUISSE • JUCY & WHIP • NOSTA
TOSELLI**

DE GESCHENKEN VAN DE KUIFJE'S BON

DE AARDRIJKSKUNDE VAN BELGIE. — De prachtige kleurfoto's van deze nieuwe kollektie met 10 wettenswaardigheden, van de bodem, de waterlopen, de land-schappen, de landbouw en de diversiteit van ons land. Beschikbaar in negen reeksen van 10 chromo's.	Punten
Per reeks.	50
Afzonderlijke chromo's zijn verkrijgbaar in drie versies: 5 punten per chromo (7 x 11 cm) 10 punten per grote chromo (14 x 17 cm) 20 punten per grote chromo van het eerste album bestell. zal ze voor	
AFDRUKPLAATJES KUIFJE: 5 beschikbare reeksen	Per reeks. 50
BRIEFPAPIER KUIFJE: Omarmen met 10 vollen versierd met een KUIFJE'S schild plus 10 omslagen	Per omslag. 100
KUIFJE'S CHROMO'S VAN DE KOLLEKTIE ZIEN EN WETEN: VLEGTUIGEN (Oorsprong tot 1914) — De volledige geschiedenis van de luchtvaart, pioniers 10 reeksen van 6 prachtige chromo's groot formaat VLEGTUIGEN (Oorlog 1939-1945) — De vliegtuigen van de geallieerden en de Duitsers, de grootste types van de Duitse luchtmacht 10 reeksen van 6 prachtige chromo's, groot formaat AUTOMOBIEL (Oorsprong tot 1900) — Stoomdrijvers, eerste explosiemotoren, de geschiedenis van de geboorte van de auto 10 reeksen van 6 prachtige chromo's, groot formaat MARINE (Oorsprong tot 1700) — De geschiedenis van de scheepvaart van het primitief tot tot de laatste zandzeppen uit de XVIII eeuw 10 reeksen van 6 prachtige chromo's, groot formaat	Per reeks. 100
DE MEESTERWERKEN VAN DE SCHILDERKUNST: Verrijgbaar in negen mappen met elk 5 prachtige kleurproducties (21 x 27 cm).	Per map 200
PORTEFEUILLE KUIFJE	200
PORTEMONNAIE KUIFJE	200
KUIFJE'S PUZZLE IN KARTON	200
KUIFJE'S PUZZLE IN HOUT	500

ONZE ALBUMS

* **VLEGTUIGEN** » (Oorsprong) : 50 F
Luxe uitgave : 60 F

* **VLEGTUIGEN** » (Oorlog) : 50 F

* **AUTOMOBIEL** » (Oorsprong) : 50 F
Luxe uitgave : 60 F

* **MARINE** » 40 F of luxe uitgave : 60 F

OPGEPAST! Het album «DE AARDRIJKSKUNDE VAN BELGIE» is te verkrijgen:

• Met de post tegen storting van de som van 25 F, op D.C.R. 1909/10 van

KUIFJE-BRUSSEL.

• In de KUIFJE'S Winkel, Lombardstraat, 24, Brussel.

• Aan de stand van de KUIFJE'S BON in de warenhuizen.

• Bij alle winkeliers die VICTORIA CHOCOLADE verkopen.

INNOVATION

TEKST EN TEKENINGEN
van
FRANS CRAENHALS

DE ZWARTE

Na deze oproep scharen gewapende rebellen zich rond Gopal...

Vrienden, ik zal jullie de waarheid mededelen... Jullie herkennen mij best! Ik ben de gewezen eerste minister van de vroegere vorst... Merineren, jullie zich nog de verdwijning van zijn zoon? Merinaderen, jullie zich nog de dramatische omstandigheden waarin jullie Radja om het leven kwam? Zijn broer nam onmiddellijk zijn plaats in...

Ikzelf moest vluchten, maar ik vluchtte NIET ALLEEN! Ik was vergezeld...

Vergezeld door de WETTELIJKE TRACNOPVOLGER...

INDRA!... Hij werd herkend door al de wijzen van het land en nu ga ik jullie een vreselijk geheim mededelen...

Wie meneer, jullie dat de vader en de moeder van Indra heeft gedood? Wie heeft het paleis in brand gestoken... HET IS NIEMAND MINDER DAN DE HUIDIGE MAHARADJA VAN JANAGAR!...

De prins staat op... Hij is doodsbek geworden... Verontwaardigd roept hij...

DAT IS VALS!... GOPAL IS EEN ELLENDIGE SCHURK!

Maar enkele fanatici bestormen reeds de koninklijke logs...

Alles is verloren, vrienden... Wat kunnen wij nu nog doen?

VOORUIT!... WREEK ONZE VORST!... WREEK INDRA!...

De ministers en de raadsheren scharen zich rond de maharadja om hem te verdedigen... Enkele zijn gewapend en ze gebruiken hun wapens ook...

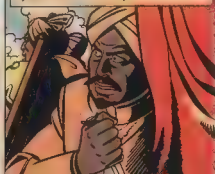

Heer, het gaat slecht!... Wij zitten hier in het nauw... Wij kunnen hier niet weg, want de rebellen bezetten de uitgang van de logs... Trek uw feestgewaad uit en in deze verwarring, kunt u met een beetje geluk, ontsnappen...

VLUCHTEN? Neen, nooit!

Aipur die als opdracht heeft van de verwarring gebruik te maken om zijn meester te vermoorden, acht het ogenblik gekomen en trekt zijn dolk...

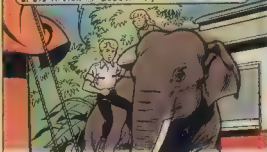
TALISMAN

Gopal is met Indra het eivolle
cirkus binnengedrongen. Hij hiet de
menigte op tegen het kwaad van de
maharadja...

Op hetzelfde ogenblik komen Teddy en Maggy
in het cirkus aan. De vermeende olifant
stept langzaam vooruit.

Wat is er nu gebeurd? Wat betekenen
al die kreten? Zouden wij toch te laat komen?

De kinderen mengen zich onder de
woedende menigte...

Luister, ik heb jullie belangrijke
dingen te zeggen... Maar luister
dan toch!

Helaas! Hoe zouden zij zich in die
woedende, opgehitste menigte verstaan-
baar kunnen maken?...

Ze worden bijna onder de voet gelopen.

Kom, Teddy, laat ons gaan. Het is te laat,
dat zie je toch wel!

Plotseling dreunt een geweldige
gongslag onder het tent-
zeil en daarop volgt een in-
drukwekkende strijd...

Aipur, die de maharadja in de rug wou treffen, daarsat een
ogenblik... Op dat moment valt een gordijn neer en
Ramah, de goeroe, komt te voorschijn.

AÏPUR!.. ANGHAE...
JENNA SEIGHIRAI?..

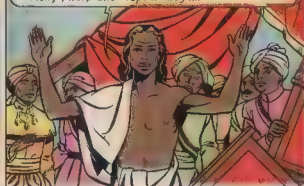

De goeroe raakt de dolk van de verrader
aan en deze valt op de grond evenals
de sluipmoordenaar...

Bij Vishnoe! Die men wou mij doden!

JANAGAR JANAME!... Mijn goede volk! Men heeft
u met valse woorden opgehitst... Wordt weer kalm en
rustig, werp alle wapens weg!

Alsof hij uit een vreselijke
nachtmerrie ontwaakt, begint
Indra te lachen. Gopal's ge-
laet wordt door een panische
angst misvormd... Hij
zou wel in de grond willen
kruipen...

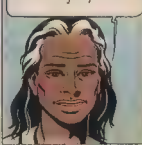

Jij moet ons veel kunnen
vertellen, Aipur!...

NEEN, NEEN!

Word kalm, Aipur, je wilt
niet meer wat je deed - Je
wildde slechts goud en zilver
verwerven en je vergeet,
dat je een geweten hebt...
Nu heb je berouw
en nu wil je spreken...

GENOEG!.. HO! DIE BLIK
DIE VERBRANDT MIJN
OGEN!... Ja, ik wil
spreken...
Ik zal spreken...

En aarzeland richt de verrader
zich tot de met stemme verhezing ge-
singen menigte.

Hallo Hallo, hier **LUC VARENNE!**...

ROCKY

Marciano

ROCKY MARCIANO heeft de ring vaarwel gezegd en dit besluit maakte ophef. De grote Amerikaanse organisatoren van boksmettings waren er niet over te spreken. Rocky Marciano is nog maar twee en dertig jaar, hij staat slechts acht jaar in de ring en is, zoals de « haaien » van de bokssport het uitdrukken, nog lang niet versleten.

WANNEER hij bokst is de zaal telkens tot in de nok gevuld; hij is dus een « zekere » bron van inkomst te meer daar hij altijd wint. Marciano leverde inderdaad 49 wedstrijden, het waren voor hem evenveel overwinningen. Hij won er daarvan 42 voor het einde van de match en elf... tijdens de eerste ronde.

*

**HIJ MAG
OP Z'N LAUWEREN
RUSTEN**

MARCIANO trekt zich dus « ongeklopt » terug. Vier bokkers namen, voor hem, hetzelfde besluit, doch slechts één hield woord: Gene Tunney. De drie anderen hadden wat men noemt een « come back » die voor hen niet zeer

gelukkig was. Het gaat hier om Jim Corbett, Jim Jeffries en Joe Louis. Deze laatste, eens een knap bokser, beproefde zijn kans opnieuw, omdat de Amerikaanse fiskus hem niet met rust liet. Joe had tijdens zijn glansperiode te weinig aan de fiskus gedacht... Hij is intussen te oud geworden om nog met sukses te boksen en waagt z'n kans in catchmatches.

Toen men eens aan Jack Dempsey, een naam die de liefhebbers van de bokssport nooit zullen vergeten, vroeg wat hij over Rocky Marciano dacht, antwoordde hij: Marciano is werkelijk een buitengewoon sterke bokser. Wie met hem in de ring treedt, bijt in het zand!

Marciano zegt de roem vaarwel en wil leven als een gewoon burger. Wie zou hem ongelijk geven?

Wij in ieder geval niet en wij wensen hem geen « come back » toe die op een wanhoopsdaad gelijkt.

**ONZE
HOCKEYSPELERS
NAAR MELBOURNE**

DAAR onze hockeyploeg de laatste maanden een reeks nederlagen kende, werd de vraag gesteld of het wel de moeite loonde haar naar Melbourne te zenden?

— Moest men alleen die atleten sturen die werkelijk kans hebben uit te blinken, aldus sommige sportjournalisten, hoeft men geen vliegtuig met zestig plaatsen te bestellen. Met een helikopter zal het ook wel gaan!

Daar is natuurlijk iets voor te zeggen. Intussen hebben de voorstanders van de reis het gewonnen en vertrekt ons hockeyploeg naar Australië. Ze zal onze kleuren wel niet aan de top van de mast kunnen hijsen: indien onze vlag « halfweg » wappert, zijn we al zeer tevreden.

ROCKY MARCIANO,
de man die van het toneel
verdwijnt...

**Dank zij de specialiteiten
HURET**

dérailleur, velgen, vrijwiel en kilometer teller, waarmee jij je fiets hebt uitgerust, zal je spoedig de KUIFJE'S PLOEG hebben ingehaald die op dit ogenblik aan de kust is. Zodoende kan je deelnemen aan de talrijke spelen en kosteloze prijsvragen die iedere dag ingericht worden. Je kan dus een van de talrijke prijzen winnen, die iedere dag aan honderden deelnemers worden uitgereikt.

VERGEET NIET DAT HURET, HET MERK VAN DE KAMPIOENEN IS!

TWINTIG JAAR LATER

IN DE PASTEI ZIT HET GEHEIM

43 DE hertog bekeek Grimaud met spijt en sympathie. Hij stak zijn hand uit en de knecht van Athos kustte die eerbiedig. « En wat zullen wij nu doen? » vroeg Beaufort. « Monseigneur, stelt u aan La Ramée een kaatspel voor. Tijdens dat spel gooit u twee of drie ballen over de wallen en u vraagt aan de man die in de grachten werkt ze u terug te gooien. » — « Opperbest, Grimaud, ik doe wat je gezegd hebt. » Een uur later reeds speelden de hertog van Beaufort en de kommandant van de vesting hun kaatspel. De hertog was zeer onhardig die dag en gooide enkele ballen in de slotgracht. « Ik heb werkelijk geen geluk vandaag! » bromde hij.

45 MONSIEUR, ze schreef Rochefort, uw vrienden zoeken en het was van uw bezijding nader! Overmorgen vraagt u een pastei van de nieuwe pastebakker die een winkel heeft geopend vlak voor de vesting en een der onzen in. Open deze pastei pas als u alleen bent. Ik hoop dat u tevreden zult zijn over de inhoud. Uwe hoopheid kan Grimaud in alles vertrouwen. Het is een zeer intelligent man. « Gek van vroege gootde Beaufort het briefje in het vuur en ging op zijn bed liggen. Een kwartier later kwam La Ramée om te kijken hoe zijn gevangene het maakte. « Heer, zei de hertog, overmorgen is het Pinksteren en ik heb een idee. »

47 ALLEEN verliep dus opperbest voor de hertog. Hij slaagde er echter in een lelijk gezicht te trekken. « Naar de hertog met je Grimaud! » riep hij. Die bederft voor mij heel het feest. — « Ik zal hem het bevel geven achter u te staan, monseigneur, en zijn mond niet open te doen. » Beaufort haalde de schouders op. « Nou ja, als je absoluut wil, dan aanvaard ik ook nog die vreselijke Grimaud. » La Ramée nam afscheid van de prins en wreef zich in de handen. Hij waterlandde reeds op voorhand. De gedahte weldra 'rij, te zijn en eindelijk de strijd met Mazarin te kunnen aubinden, wond de hertog zo erg op dat hij de slaap niet kon vinden.

44 HIJ liep naar de wallen en zag een man die de gracht schoonmaakte. « He, vriend, riep hij, wilt u de ballen teruggeven? » De man richtte het hoofd op en de hertog kon een kreet van verrassing nauwelijks onderdrukken. De man was niemand anders dan Rochefort, die naar de hertog meende, nog steeds in de Bastille was opgesloten. « Zo dadelijk, monseigneur, » riep hij en hij gootde de ballen die door La Ramée en zijn wachters werden opgevangen. Een echter viel vlak voor de voeten van de hertog. Verwilt die bal voor hem bestemd was, rampte hij hem op en stak hem in zijn zak. « Na het spel, toen de hertog weer in zijn cel zat, haastte hij zich de brief te lezen die in de bal verborgen was.

46 IK lulster, monseigneur, » zei de kommandant letwat wantrouwig. « Men heeft mij gezegd dat de pastebakker tegenover de vesting zijn stiel zeer goed kent. Hij bakt naar het schijnt buitengewoon lekkere pastei. » — « Inderdaad, monseigneur! » antwoordde La Ramée met een brede glimlach die zijn snoepstus verriede. « Vraag hem voor mij een pastei te bakken. Wij kunnen hem zondag samen opteten. » Dat aanbod was verleidelijk maar La Ramée kende al de strikken die een gevangene kan spannen... Hij dacht een ogenblik na en antwoordde dat. « Spreek op! » « Dat Grimaud ons bedient aan tafel. »

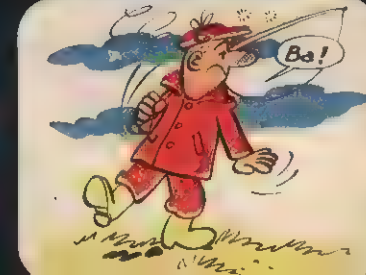
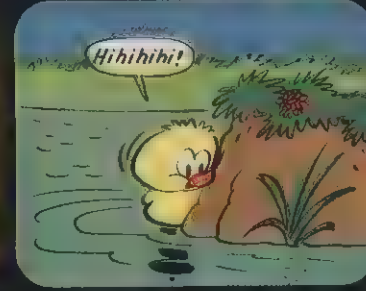
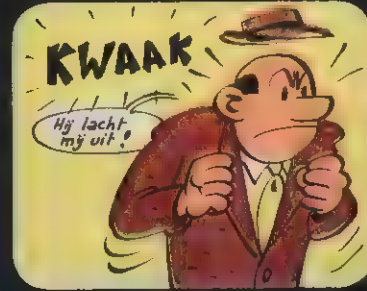
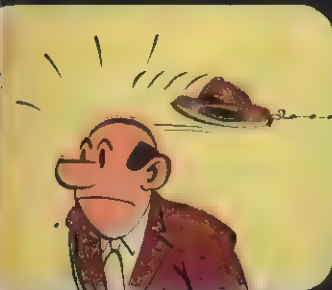

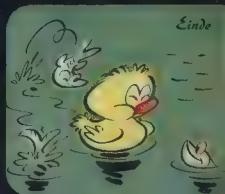
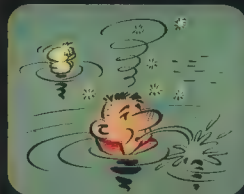
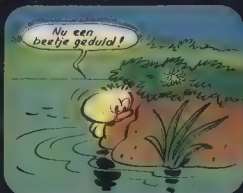
48 DE grote dag brak eindelijk aan. Die morgen kwam Grimaud in de cel van Beaufort en vroeg hem de brief te schrijven die hij zou dikteren. De hertog was enigzins verrast, maar deed wat hem werd gevraagd. « Alles is gereed voor hedenavond. Sta op wacht van zeven tot negen uur met twee paarden. Wij delen af langos het eerste venster van de galerij. » Beaufort herlas het briefje, ondertekende het. Dan werd het in de holle bal genaaid die de hertog had bewaard. « Zeg mij ten minste, zo vroeg de hertog, wat de pastei zal bevatten. » — « Twee dolken, monseigneur, een gewond en een dodelijk. » Beaufort glimlachte.

Klaxoh

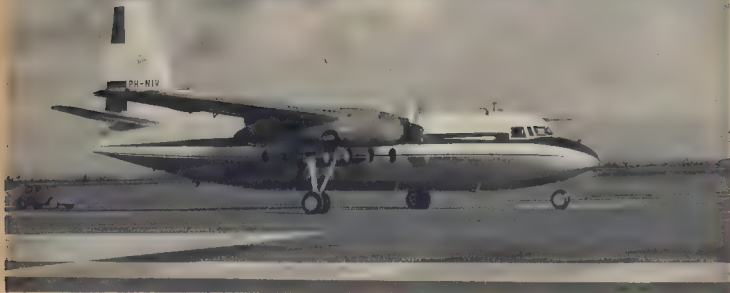
DOOR

RAYMOND MACHEROT

DE ECHTE VLIEGENDE HOLLANDER

HET was einde november 1955. Op het vliegveld van Schiphol heerste de gewone bedrijvigheid van elke dag. Toch gebeurde er die dag ook iets speciaals: de Fokker F 27 «Friendship» zou voor de eerste maal vliegen. De Koninklijke Vliegtuigfabrieken Fokker, te Schiphol, werkten reeds verschillende jaren aan dit nieuwe passagiersvliegtuig, bestemd om de «Dakota», het bekende DC 3 toestel, op te volgen.

OP welk vliegveld ter wereld is ook komt, overal tref je de bekende Dakota toestellen aan, de DC 3. Reeds tien jaar vliegen deze solide Douglas-toestellen door het luchtruim. Gedurende de oorlog wist de DC 3 heel wat prestaties op zijn naam te boeken. En eens de oorlogszorgen voorbij, bleef de Dakota, als een vertrouwde vogel, in dienst van de luchtvaart. De Dakota bleef echter niet voldoen aan de eisen van het steeds groter wordende luchtvaartverkeer en er werd naar een opvolger voor de «Dak» gezocht. Men raakte het echter niet eens over het type dat de «Dak» moest vervangen. De vliegtuigmaatschappijen zochten naar een niet te groot, en toch niet te klein toestel, makkelijk hanterbaar, veilig en niet te duur.

... Laat de anderen maar praten, wij handelen, zei prof. ir. E. van Embden, technisch directeur van Fokker, te Schiphol.

Anthony Fokker was het, die gedurende de eerste wereldoorlog de Duitse vliegtuigen bouwde, na de oorlog kwam hij naar Nederland en maakte burgerluchtvaartmachines. In 1933 waren 3 van de 10 in gebruik zijnde toestellen, over ganz de wereld, afkomstig uit de Fokker fabrieken. De vliegtuigindustrie bloeide onder de naam van N. V. Koninklijke Nederlandse Vliegtuigfabriek Fokker.

In 1939 bouwde Fokker voor de K.L.M. metalen toestellen. Toen stierf hij te New York en kwam de tweede wereldoorlog. Na de vijandelijkheden konden de ingenieurs van Fokker weer aan de slag gaan.

BETER DAN DE DAKOTA

FOKKER bouwde steeds zijn vliegtuigen boven de romp, vertelde ingenieur van Meerten, adjunct-directeur en chef-constructor van de Fokkerlabrieken te Schiphol. Daar hebben wij een speciale reden voor, elk passagier kan door het raampje kijken zonder hinder te ondervinden van de vliegtuigen. Om veiligheidsredenen zitten de passagiers met hun rug naar de vliegtuigrichting. Het is de eerste keer dat zo iets wordt toegepast, het geeft meer zekerheid bij bruiske landingen.

Het toestel kan 11 personen vervoeren, maar eventueel kunnen er 32 en zelfs 35 zetels worden aangebracht. Het krijgt twee 1600 PK Rolls Royce Dart schroefmotoren

aangedreven door kerosene. De opslagtanks voor de brandstof zouden zich in de vleugels bevinden. Gewicht kost geld! Elk kilogram gewicht dat kan uitgespaard worden in de constructie betekent duizenden frank's winst voor de luchtvaartmaatschappij, want dan kan zij meer vrachtladen.

De metaalplaten werden ook niet meer op elkaar geschroefd, maar met een speciale soort lijm op elkaar gekleefd. Proeven bewezen dat dit veel steviger is en meer weerstand biedt.

In de grote montagehall van de Fokkerlabrieken staat het eerste F 27 toestel, 8,40 m in het hoog, 22,20 m lang, terwijl de vleugels 29 m hebben. Snelheid 450 km per uur.

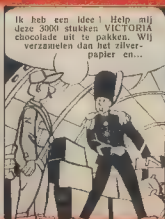
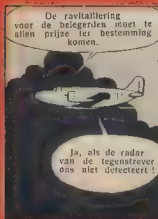
DE FRIENDSHIP IS KLAAR

EINDE november werden dus, zoals gezegd, de eerste proefvluchten gedaan met de Friendship. Zij waren bevredigend en de Fokkerlabrieken zullen in 1957 drie zulke toestellen per maand kunnen bouwen. Iedere Friendship kost 1.750.000 gulden of 22.750.000 F. Reeds meerdere luchtvaartmaatschappijen gaven de wens te kennen een aantal Friendships te kopen, omdat het toestel inderdaad de oude, trouwe Dakota op een prachtige wijze vervangt. De Nederlandse luchtvloot krijgt dus weer een nieuwe «vliegende Hollander».

GRENADIER

VICTORIA

VERTELT...

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

DE OPSTAND VAN DE PLEBEJERS

ER zijn op de wereld altijd armen en rijken geweest. Of arm en rijk met elkaar in vrede kunnen leven hangt vooral af van de rijken. Het werk en ook de verdiensten moeten eerlijk verdeeld zijn en wie arm is, moet in de overtuiging leven dat hij het, dank zij zijn arbeid, eens beter zal hebben. Te Rome was dit helaas niet het geval. De plebejers werden behandeld op een wijze die wij thans onmenselijk heten. Het lag dus in de natuurlijke aard van de dingen dat zij eens zouden opstaan tegen het gezag...

1. GEEN VOOROUDERS

NEEN. te Rome vlotte het waarachtig niet. Onder voorwendsel dat zij van de eerste Romeinen afstonden, hadden de patriciërs zowel het publiek als het priverecht tot zich getrokken. De honderden andere inwoners, die niet konden bogen op diezelfde voorouders, hadden geen enkel recht. Zij hadden echter hun militaire dienstplicht te vervullen en belastingen te betalen. Zij waren arm. Als de oorlog ten einde was, keerden zij terug naar hun schrale akker en moesten geld lenen om te zaaien. Indien zij hun schuld niet konden betalen, werden zij als slaven verkocht. Het volk werd door de patriciërs misprijzend «het plebs» genoemd.

3. DE LEDEMATEN EN DE MAAG

DE patriciërs zaten lekker verveeld met de zaak, want aan strijd voeren zonder de plebejers hoefden zij niet te denken. Zij zonden dan hun afgevaardigde Menenius Agrippa naar de plebejers. Menenius Agrippa was niet op zijn tong gevallen en hij sprak de opstandelingen aldus toe: «Op zekere dag gingen de ledenmaten in staking tegen de maag. De hand weigerde voedsel naar de mond te voeren. De tanden weigerden te malen, heel het lichaam verzwakte. Dit is net hetzelfde met de republiek. Ze zal vergaan door onenigheid, maar leven indien wij de handen in elkaar slaan». De opstandelingen besloten de vijand te verslaan.

4. - HET VETORECHT

DE plebejers stelden echter hun voorwaarden. Eerst en vooral annulatie van al de lopende schulden. Bovendien afschaffing van de slavernij voor schulden en ten slotte wilden zij vertegenwoordigers gekozen uit het volk. Deze hadden het recht zich te verzetten tegen de beslissingen van de patriciërs met één enkel woord: veto!

2. - DE EERSTE STAKING

WAT wilden de plebejers? Zij wilden gelijke rechten als de patriciërs en geen slavernij meer voor schulden. De toestand was erg gespannen en tot overmaat van de ramp werden de Romeinen aangevallen door hun buren, de Volscen. «Te wapen!» riepden de patriciërs. «Ja, zeiden de plebejers, en hoe staat het met de slavernij?» «De kunnen wij niet afschaffen», zeiden patriciërs. «Dan staken wij!». De plebejers barrikadeerden zich op de Heilige Berg.

5. - CORIOLANUS

DE afgevaardigden van de plebejers hadden dus nu heel wat macht gekregen. De jonge patricier Gaius Marcius, bijgenaamd Coriolanus omdat hij de Volscische stad Corioli veroverd had, besloot dat vetorecht af te schaffen. Aan het hoofd van een Volscisch leger won hij Rome verwoesten. Bewogen door de tranen van zijn moeder, Veturia, en zijn vrouw, Volumnia, liet hij de wapens neer en vertrok.

(Wordt voortgezet.)

DE TIARA VAN ORIBAL

Sirdar, de spion, heeft Alex

Karidal die Alex roerlor
op de grond ziet liggen
snel toe en tilt hem op...

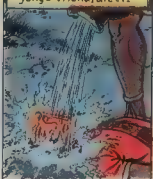
Alex!... Heen,
het is niet mo-
gelijk!... Alex!
ALEX!...

De vrienden van Alex kunnen hun
diepe ghrtering moeilijk verbergen.
De shile die er heeft wordt plot-
ling verbroken door een man die roept:

Vlug! Leg hem neer! Ik breng
water, dat zal hem misschien
weer bij kennis brengen.

Mengiet het houd water
in het gelaat van onze
jonge vriend, die...

...heel
langzaam
waer het het
bewuist komt.
Zijn lippen be-
wegen... laten
de gouden danken,
hij is gered!

Onder tuzzen heeft Sirdar den
schuipjaagt gevonden in een hove
op enkele wijlen van Galdish. Hij
had daar vrouwen zijn paard. In-
ten slaan om vijf en ongemerkte
stad binnen te dringen. Nu een korte
rust neemt hij afscheid van de boeren...

Nogmaals dank! Jullie zullen
eens beloofd worden voor
jullie gartvrijheid!... Maar zwij-
gen, ha! Jullie hebben niemand
gezien, weglopen!... Iedereen!

De zonderlinge reiziger ver-
dwijnt in de verte. De boeren
bekijken elkaar...

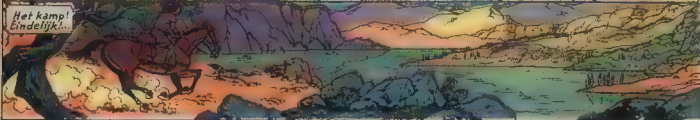
Die zullen wij nooit meer terug
zien, daar mag je zeker van zijn!

Waarom denk je dat,
jongen? Ho!
Een
voorgevoel... Daarschuilt een
geheim achter en bovendien
is er iets dat mij zegt, dat die
kerel geen gerust geweten
had. Kom, wij gaan binnen, ik
zal het je uitleggen...

De tijd verloopt, Sirdar rijdt zo snel hij kan, en bij het begin van de namiddag bereikt hij zijn doel...

Het kamp!
Eindelijk!

Hij galoppeert rond het meer aan wiens boorden het
lege van de boeren zijn tenten heeft opgeklagen. Dan rijdt
hij een helling af en gaat een schied wach.

Hohe!... Hohe!... Waar is de tent van
de Grootvizer?... Ik moet hem spreken

Eneven
later...

Excellentie, ik ben het!

Sirdar! Goed!...
Laat ons alleen...

Alles liep gesmeerd, excellentie!
Ik heb uw plan punt voor punt
uitgevoerd en kijk eens wat ik
heb meegebracht...

DE TIARA!

HA! GEEF
ZE ME!

Dank zij de tussenkomst van Kleine Poedel, konden onze vrienden, die door de Vier Woestijnratten in bedwang werden gehouden, de bovenhand krijgen...

Goed gespeeld, Kleine Poedel! Zonder je hulp zouden de vier woestijnratten ontsnapt zijn!

KLEINE POEDEL! Toon je er is geen gevaar meer, wij hebben de wapens!

HO!

DE RABAJOAS!

Bleekgezichten zijn gevangen!

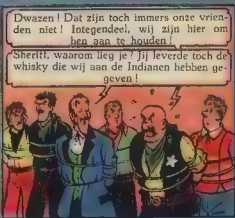
Vlucht, Chick Bill, de Rabajoas zijn op het oorlogspad!

Nutteloos! Jullie zijn omsingeld door de dajipere Rabajoas! Jullie allemaal handtanden, jullie aan de Rabajoas vuurwater geven dat hen gek maakt.

Dat is een vergissing! Wij hebben nooit alcohol aan je krijgers gegeven!

Jij niet, maar je handlangers wel!

Dwazen! Dat zijn toch immers onze vrienden niet! Integendeel, wij zijn hier om hen aan te houden!

Sheriff, waarom lieg je? Jij leverde toch de whisky die wij aan de Indianen hebben gegeven!

LEUGENAAR!

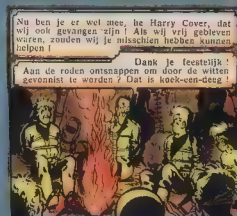
Gelooft maar niet wat die bandiet uitkijkt! Nu zij aangehouden werden, willen ze zich wreken!

Stilte! De vuurproef zal uitwijzen wie schuldig en wie onschuldig is! Ik heb gezegd!...

Het is haast middernacht als de Indianen met hun gevangenen terug in hun dorp zijn. De gevangenen worden in een hut ondergebracht.

Nu ben je er wel mee, he Harry Cover, dat wij ook gevangen zijn! Als wij vrij gebleven waren, zouden wij je misshanden hebben kunnen helpen!

Dank je feestelijk: Aan de roden ontsnappen om door de witten gevangist te worden? Dat is koecken-deeg!

Kleine Poedel, vertel me eens wat de vuurproef is...

Ze hangen ons boven een groot vuur. Wie niet verbrandt is niet schuldig en wordt vrijgelaten.

Ho, dan hebben wij niets vrezen!

Een stem die uit het donker komt doet de gevangenen plotseling schrikken.

Ongelukkig genoeg braden de onschuldigen ook!

HIERBOVEN : De maquette van de « Doltijn », uitgevoerd naar de plannen van prof. Lallemand. Het is een myriamfóra, schip geladen met 10.000 amfora's, 34 m lang, 12 m breed, een diepgang van 5 m en het mat 7 à 800 ten. Aan de grote mast hing het groot rechthoekig zeil. ■ was ook nog een zeil aan bakboord. Het kon ten hoogste de snelheid van vier à vijf knopen per uur bereiken.

HIERONDER : Mozaïek in het huis van Maarkos Sestios te Delos. Tussen de tanden van de drietand van Poseidon (Neptunus bij de Romeinen, god van de zee) zie je de omgekeerde S. Tanden en omgekeerde S vormen samen het monogram van Sestios : SES.

EEN "DUIK" IN DE GESCHIEDENIS... 21 EEUWEN GELEDE

IN het jaar 145 voor J.-Chr. zonk een Grieks schip dat met amfora's was geladen in de Middellandse Zee voor de haven van Marseille. De archeoloog Ferdinand Lallemand vond het wrak en was er zo door geboeid, dat hij naging aan wie dit schip had toebehoord en hoe het daar gezonken was... Na heel wat opzoekingen schreef Lallemand dan « Het Logboek van Maarkos Sestios », dat aldus begint : « Drie jaar lang heb ik dag aan dag geleefd met Maarkos Sestios en ik herinner mij nog duidelijk hoe ontroerd ik was toen ik op de hals van een amfora onder de kalk, afgescheiden door de organismen die er zich hadden op vastgezet, zijn cachet ontdekte : SES, gevolgd door een anker en de drietand van Poseidon. Ditzelfde monogram, teruggevonden te Trier, te Besançon en te Clermont, toont hoe de handelswegen van de Grieken toen liepen. »

DE persoonlijkheid van de Griekse reder Maarkos Sestios liet de archeoloog geen rust meer, hij wou ze te allen prijze achterhalen en ons te voeten uit tekenen. Zijn vreugde, toen hij het wrak van het schip op 40 m. diepte in zee vond, was onbeschrijflijk. Het schip van de Griek was een myriamfóra of myriofóra, d.w.z. een schip dat tien duizend amfora's kon laden. In de opengescheurde romp ontdekte Prof. Lallemand nog honderden kruiken onbeschadigd en allen droegen ze heel duidelijk het merk van de reder. Hij maakte de reis van Maarkos Sestios in omgekeerde richting. Hij vertrok dus van Marseille en zijn eiddoel was het eiland Delos.

Te Delos zelf had de archeoloog het groot genoeg enkele gebeurtenissen uit het leven van Maarkos Sestios te kunnen opsporen. Weldra stond de reder hem zo levendig voor de geest dat hij zijn logboek kon nasehrijven, het logboek dat de Griek eens met zijn gepunte rietstok en de inkt getrokken uit het schuif van de elken van de Parnassos op papyrusrollen had geschreven.

WIE WAS MAARKOS SESTIOS ?

OP een lijst van namen, die deel uitmaakt van een dekreet voor naturalisatie van Delos, staat er geschreven : « Maarkos Sestios, Maarkou Pregelanos », d.w.z. «Maarkos Sestios (de vergrieksdig van de latijnse naam Marcus Sestius) zoon

Een nog verzegelde amfora gevonden in het wrak van de « Doltijn ». Op de hals zie je duidelijk het monogram van Maarkos Sestios, SES, gevolgd door de drietand.

DE AVONTUREN VAN POLO

DEZE GESCHIEDENIS WORDT JULLIE AANGEBODEN DOOR **GOVERNOR**

ZONK EEN SCHIP

Een reeks mooie en onbeschadigde amfora's, teruggevonden in het ruim van de «Dolfijn».

HET ORAKEL SPREEKT

van Maarkos, afkomstig van Pregellanos... toen een stad van Latium in Italië.

De gezagvoerder en de eigenaar was de zoon van een Romein, die zich in Griekenland had gevestigd om er handel te drijven met Rome en niet alleen om er handel te drijven. Hij werkte ook als gehelmagent en leehide de Romeinse senaat in over hetzen er in zijn tweede vaderland gebeurde. Toen hij zich liet naturaliseren, misbruikte hij het vertrouwen van de mensen die hem als een van de hunnen opnamen. Hij kon er de inwoners van Delos van overtuigen dat alleen Rome hen de vroegere macht, hen de vroegere rijkdom kon teruggeven. Helaas! in plaats van rijkdom, in plaats van macht en vrede moesten de Grieken ondervinden dat de Romeinse soldaat brutaal was, dat hij niets anders deed dan brand stichten en plunderen.

Het is makkelijk te begrijpen dat de jonge Maarkos Sestios, die opgevoed was als een Griek, een Griekse naam droeg, de Griekse taal sprak en leefde naar Griekse zeden en gewoonten, er onder leed verscheurd te zijn tussen twee naties. Maarkos Sestios vreesde de toorn van de goden. Toen zijn schip zonk was hij er van overtuigd dat Poseidon, de Griekse god van de zee, wraak nam om het verraad waarvan zijn vader zich vroeger had schuldig gemaakt.

DE lange en zeer trage rejs die Maarkos Sestios van Delos naar Marseille zal brengen, kunnen wij van uur tot uur meeleven dank zij het logboek gereconstitueerd door Prof. Lallemand. Maarkos wou de goden gunstig stemmen en toen hij voorbij de rots voer waarop de tempel van Poseidon gebouwd was, wierp hij ter ere van de zee-god een krans van amarilis in zee en brak twee amfora's, de een met de zwarte wijn van Kös, de tweede met de Witte wijn van Rhodos. Deze wijn die zich met de golven vermengde moest de woede van de god bedaren.

Te Cythera beëfde Maarkos Sestios, kapitein van de «Dolfijn», toen het orakel hem ongeluk voorspelde.

DE MISTRAL WAS DE SCHULDIGE

DE acht en tachtigste dag van de reis schreef Maarkos op het middaguur in zijn logboek: «De wind steekt op, het water rimpelt, het zell staat bol en trekt. Alle matrozen zijn nodig om de manoeuvres uit te voeren. Het rolt dit blad op en zal deze avond te Massalia (Marseille) voortschrijven. » Dat waren de laatste woorden die de griekse reder neerpande. Inderdaad, hij zou de kans niet krijgen dit logboek te voleinden want even later zonk zijn mooi schip.

Waarom zonk de «Dolfijn» eigenlijk? Het was toch niet zijn eerste reis. Het had reeds aan veel stormen weerstand geboden, het was meer dan eens aan de hebrucht van de piraten ontsnapt. Waarom zonk het nu de haven reeds in het gezicht was. Er is geen munitie aan boord uitgebroken en het was ook niet de brand die de «Dolfijn» vernielde. Het was heel waarschijnlijk de mistral, die plotseling oerkrachtig is opgestoken en het schip dat te zwaar geladen was, recht op de rotsen dreef waar het te pletter liep. De bemanning van het schip sprong natuurlijk op de rotsen en iedereen duwde uit alle macht om het schip terug in zee te drijven. Het was echter tevergeefs.

Het is mogelijk dat Maarkos en zijn stuurman Parmenides de volgende dag hebben getracht het schip te lichten met de

hulp van opgeblazen zakken in dierenhuid, die van Marseille gekomen waren. Zeker is, dat deze poging niets hielp. De heftige branding deed zijn werk, en het schip dat lang met de dood worstelde moest ten slotte het onderspit delven. Het verdween in de golven.

Maarkos Sestios overleefde de ramp. Hij is naar Delos teruggekeerd maar het verlies van zijn mooiste schip was een slag die hij niet meer helemaal te boven kwam. Hij deed geen verre reizen meer en beperkte zijn handel tot de eilanden van de Egeïsche zee. Het mooie huis dat Sestios te Delos bouwde en waarop het anker en de drieland stond, bleef onvoltooid.

MERONDER : Dit zijn de amfora's, zoals zij in het ruim van het schip worden gezien door de duikers in het jaar 1953.

CHON DE MODELTRAPPER...

Berry Bad, hou op met dat gekibbel. Beken maar dat we zonder Polochon...

Ja, Inderdaad. Zonder Polochon en Governor behoorden we niet meer tot de levenden!

Enkele dagen later komen de drie kameraden gaaf en behouden in het trappersdorp toe...

Men wilt Berry Bad in de bloeiprijs zetten, maar hij heeft helemaal geen tijd.

Nee, vrienden! Ik moet naar het telegraafkantoor, ik heb een belangrijke boodschap over te schienen...

HALLO! De firma GOVERNOR? Hier Berry Bad... Stuur me onmiddellijk het Kampeergeier GOVERNOR, volledig... met alle bijbehorende... Begrepen? Nieuwe bestellingen zullen binnen stromen, want als men vernemen dat Berry Bad zijn kampeermateriaal bij GOVERNOR bestelt... dan wil iedereen dat doen!... Dat wordt een echte «rush»... Ha, nog iets: LEVE POLOCHON! LEVE GOVERNOR!

Finde

Harald de

Harald wordt van verraad beschuldigd en zal geoordeeld worden door de afgevaardigden van de Vikingers...

Harald aanhoort onverstoord het eindeloos requisitorium...

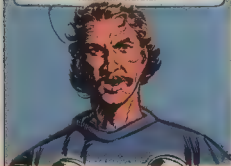

Harald, wat kun je daarop antwoorden?

Dat is vals, sire! Ik heb mijn wapenbroeders niet verraden!

Ik bevestig dat de beschuldigde geen bescherming roept tegen de storm, maar wel zijn broeder, en dat de man voor wie Harald is gevlucht, niemand anders was dan Thorer, die doof bleef voor al de goede raad van Harald.

Harald, kan je bewijzen dat Snorri waarheid spreekt?

Ja, de dronkar van Thorer ligt half onder water in een fjord. Het boegbeeld is nog zichtbaar...

Onze dappere krijgers werden gedwongen tot de aftocht, verraden door een hoofdmans in wie zij een blind vertrouwen hadden gesteld.

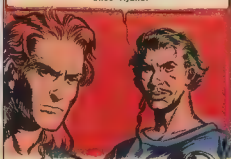

Op dat ogenblik komt een man uit de menigte naar voren en begeeft zich naar de troon...

Ekskuseer, mijn heer, maar ik kan niet dulden dat mijn vriend Harald zou veroordeeld worden, zonder dat ik zou hebben getracht hem te helpen.

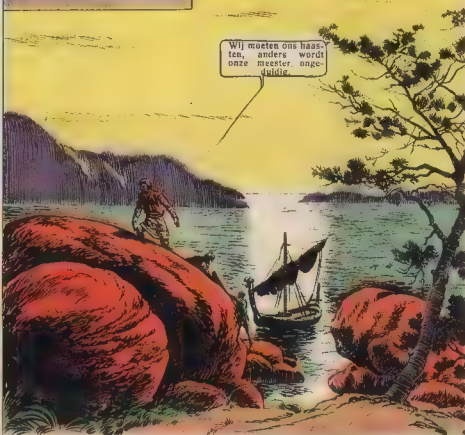

Ik moet aan het gerecht meedelen dat ik Thorer heb zien uitvaren onder de ogen van zijn broeder Harald, de avond voor de strafexpeditie, en ik herinner de rechers er aan dat er huwelijksplannen bestaan tussen de vluchteling en de nicht van koning Vidga, onze vijand.

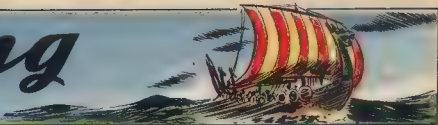
Op hetzelfde ogenblik in een kleine fjord in de nabijheid van het paleis...

Wij moeten ons haasten, anders wordt onze meester ongeduldig.

Viking

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

Zend onmiddellijk een snelle boot ter plaatse. Dat hij een bewijstuk meebrengt dat het gerecht zou kunnen aanvaarden.

Dat is allemaal goed en wel, maar hoe kan de beschuldigde de mislukking van onze strafexpeditie verklaren?

Snorri en ik zouden de halve tegenalng hebben kunnen veranderen in een zegepraal, indien mijn impulsieve luitenant zelf niet alles in de war had gestuurd.

Infussen aan de poort van het paleis...

Laat ons door! Wij brengen een bewijstuk van het hoogste belang voor de rechters van de grote Ting!

En een weinig later...

Wat betekent al dat lawaai?

Wij brengen u, o koning, het boegbeeld van een drakkar dat wij gevonden hebben tijdens onze visvangst.

Dat is het boegbeeld van het schip van mijn broeder! De hemel zij geloofd!

Inderdaad, zijn naam staat er in gebelied. Wel, Harald, nu ben je gered!

Him!... jullie zijn moedige vissers om jullie netten in een Zweedse fjord uit te werpen!

Helemaal niet!... Wij hebben het boegbeeld gevonden twee mijlen diep in zee, ten noorden van de stad, tussen de rotskloppen.

Ik ben verloren!

MIRAKEL IN

EEN kleine karavaan trok langzaam over de smalle weg die wat hoger gelegen was dan het woud. Pater Van Borg marsjeerde aan het hoofd van zijn zwarte gidsen en dragers. Hij was groot, krachtig, had een rood gelaat en een grijzende baard. Sedert twintig jaar marsjeerde hij reeds kris-kras door Centraal-Afrika. Hij trok van stam tot stam, verbond de wonden, verzorgde de zieken en predikte het goede woord. Al de Afrikanen waren zijn vrienden en al de dieren van de jungle eveneens. Nooit had de pater een wapen meegenomen, zo groot was zijn respect voor het leven van mens en dier. Zijn gidsen of dragers mochten nooit een vuurwapen dragen.

DIE dag was de pater niet zo kalm als gewoonlijk. De overstromingen, die een goed deel van het woud en van de savanne hadden blank gezet, genoodzaakten hem een lange omweg te maken om naar de post van M'Beni te gaan. Pater Van Borg hoopte zijn vriend Allan Wood in deze post te vinden en verblijdde zich reeds bij voorbaat op het weerzien en de keele drank, die Wood bestelde voor hem had gereed gezet. Hij kende de weg, die zij thans volgden niet en wist dus ook niet, hoeveel tijd het vergen zou om naar M'Beni te marsjeren. Hij draalde zich half om en riep:

— Bangolo, wanneer komen wij te M'Beni toe?

Bangolo, een grote Bantoe-neger, wiens magere benen in een kaki short flodderden, antwoordde:

— M'Beni niet ver meer. Misschien nog een uur gaans...

De missionaris zuchtte. Een uur is veel en weinig terzelfder tijd. Het was veel gezien het feit dat zij reeds zo lang marsjeerden, en het was weinig in verhouding tot de afstand welke de pater, sedert hij in Afrika was toegekomen, reeds te voet had afgelegd. Van Borg inderdaad vond dat een draagstoel een fier en dapper man onwaardig is. Hij marsjeerde dus altijd met zijn gidsen en dragers mee.

Ze konden zo wat een kwartier gelopen hebben over de smalle, droge weg door het overstromende woud, toen de missionaris achter zich een gerucht hoorde. De dragers waren blijven staan. Hun ogen rolden en zij murmelde woorden die de pater niet onmiddellijk verstond.

— Bangolo, wat is er aan de hand?...

— De dragers hebben schrik! verklaarde de grote Bantoe-

neger. Ze zeggen dat er iets zal gebeuren, dat er gevaar op komst is.

De missionaris werd ongeduldig.

— Gevaar? En hoe weten zij dat?

— Zij weten het, pater Juju!

Pater Van Borg antwoordde niet. Juju is de geheime macht van dat oude, zwarte Afrika, waartegen de geëviliseerde Blanken, priesters of leken, niets vermogen. Juju is de god van het verschikkelijke, de god die spreekt met de stem van de orkanen en die zich warmt met de hitte van het brouse-vuur. Er is geen enkel feit in Afrika welke deze god voorstelt en nochtans is hij de machtigste stem van de terreur, van datgene wat men niet kent maar aanvoelt. Indien de dragers beweerden dat Juju hen had duidelijk gemaakt dat er gevaar was, dan was er ook werkelijk gevaar.

Enkele minuten verliepen. Plotseling een lawaai. De grond daverde en het was net of er een leger van reuzen in aantocht was. Het was inderdaad zo. In de verte verschenen grijze gestalten...

— Olifanten! dacht Van Borg.

De reuzen stapten twee aan twee naast elkaar en namen de hele breedte van de weg in beslag. Eerst liepen de mannen, dan de jongen en de wijfjes sloten de stoet. Voaraan de

leider, een reusachtiger olifant met slagtoenden als een stutram. Indien zij de olifanten waren tegengekomen in de savanne zouden ze eenvoudig op zij zijn gegaan, maar hier was dit niet mogelijk. Aan weerskanten van de weg lag het oerwoud waar het water zeer diep stond en er was niet alleen het water, er waren ook de blansen die een onoverkomelijke hinderpaal vormden.

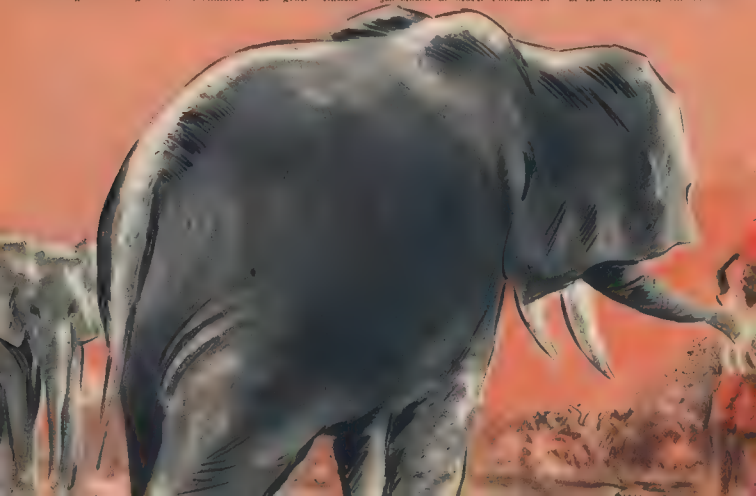
Op enkele meters van de mensen bleef de grote olifant staan. Hij flapte met de oren, dat was een teken van aanzetting en ook van woede.

— Ga achtereen op de uiterste rand van de weg staan zei de missionaris tot zijn dragers. Maak geen beweging en roep niet. Hou jullie zo stil mogelijk, bij het geringste vijandig gebaar chargeren de olifanten.

De dragers gehoorzaamden.

Le leider-olifant naderde en met opgeheven slurf besnuffelde hij al de mensen om de beurt, eerst Pater Van Borg, dan Bangolo, dan de dragers een voor een. Als hij aan het einde van de rij was, stak hij de slurf hoog op en trompette luid. De olifanten zetten zich in beweging, naderden de mensen en liepen vreedzaam en kalm voorbij.

Als de olifanten weg waren ademde Pater Van Borg verlicht. De dragers namen hun vracht weer op, zonder een woord te zeggen marsjeerden ze in de richting van M'Beni.

DE JUNGLE

TWEE uur later zat de mis-
sionaris op het terras van
de kleine bungalow van Allan
Wood te M'Beni en vertelde
het wonderlijk avontuur.

— Je hadt zeker een beetje
schrik, Pater? vroeg Wood.

De missionaris gleed met de
hand over zijn baard en schud-
de ontkennend het hoofd.

— Schrik? Neen. In zulke
momenten voel ik mij zo dicht
bij de hemelpoort dat ik niet
bang meer ben. Maar ik zou
graag weten, Allan, waarom die
olifant zo dicht bij ons kwam
om ons te besnuffelen, en
waarom de kudde ons niet aan-
viel.

Het was op dit moment dat
M'Booli, de vertrouwensman
van Allan Wood in zeven haas-
ten kwam aangelopen en gilde:

— Een ongeluk, Bwana Al,
een groot ongeluk!

— Verklaar je nader M'Booli,
wees kalm.

Maar iedere uitleg was over-
bodig want zij zagen een groep
Blanken en Zwartten aankomen.
De Blanken droegen hun kara-
bijs over de schouder en de
Zwartten primitieve draagber-
ries met daarop roerloze licha-
men. Pater Van Borg en Allan
Wood kenden hen. Het waren
Syrische kooplieden, die van dorp
tot dorp trokken om handel te
drijven met de Inboorlingen.

— Wat is er gebeurd,
Amando, vroeg Allan Wood
aan de chef.

— Wij marsjeerden over de
weg die dwars door het over-
stroomde woud gaat, zei de
man, toen wij een troep olifan-
ten ontmoetten. Ik gaf bevel
niet te schieten en hen silt te
laten voorbij gaan. Toen kwam
de grote leider op ons toe en
besnuffelde ons. Plotseling werd
hij woedend, trompette enkele
keren kort en schril. Dat was
het sein tot de aanval. De hele
troep olifanten chargeerde. Wij
vluchtten het water in, maar
Tamar en drie negers konden
niet ontsnappen en werden
vertrappeld. Wij hebben hun
stoffelijk overschot meegebracht
want wij willen hen hier be-
graven...

Allan Wood en Pater Van
Borg bekeken elkaar.

— Die ongelukkigen kwamen
over dezelfde weg en hebben,
even na u, dezelfde olifanten
ontmoet. De olifanten lieten u
voorbij gaan, de andere heb-
ben ze aangevallen. Waarom?

— Dat zou ik ook graag wil-
len weten, Al. Het is misschien
een mirakel, ofwel heeft de
hemel ons op een bijzondere
wijze beschermd.

— Neen, pater, dat is het
niet. De oude leider is op u toe
gekomen en besnuffelde u en
uw dragers om te weten of u al
dan niet gewapend was. De olif-
anten die eens werden nagezet
door de jagers kennen de reuk
van het kruit. Ik weet niet of
je er van op de hoogte bent,
maar een gevecht, het mag nog
zo goed gekunst en ingevet zijn,

Kom mee naar bij 31

DANK ZIJ

Bouw je deze helikopter...
DE PIASECKI YH-16 A

95 F.

HET is dit model reeds, kies dan een van de andere haar-
pruik en prachtige modellen van auto's, vliegtuigen
schepen, pantserwagens enz. het ene al mooier dan het
andere

Je vindt de REVELL artikelen in de winkels van speelgoed,
van schoolmodellen en speciaal bij

FERBER

Sint-Janstraat, 41
BRUSSEL
Tel. 12.91.01

BRUSSEL - MECHELEN
VILVOORDE

REDUCTA

37, rue Souverain Pont
LUIK
Tel. 23.23.84

FIRMA MAES

Savaanstraat, 1
GENT
Tel. 25.07.10

CHRISTIAENSEN & C°

n. v.
Huidevetterstraat, 12
ANTWERPEN
Tel. 32.67.99

AU PETIT OURS

Zeedijk, 65
KOKSIJDE

AVIATIC

Waterloosteenweg, 252
BRUSSEL
Tel. 37.88.37

FIRMA JAMMOTTE

Marsveldstraat, 12
BRUSSEL
Tel. 12.47.75

Hier twee modellen voor jou geselecteerd...

De torpedowarper
PATROL-TORPEDO BOAT
95 F.

De renwagen
FERRARI SPORT L 952
85 F.

Slechts één adres voor de verkoop in 't groot :
CODACO, Ninofsesteenweg, 475, Brussel.
CODACO verkoopt niet aan partikulieren.

Geef deze bon aan de verkoper van de REVELL-schoolmodellen en je
krijgt GRATIS de nieuwe geïllustreerde, tweetalige catalogus 1958.

NAAM :

OUDERDOM :

STRAAT :

Nr :

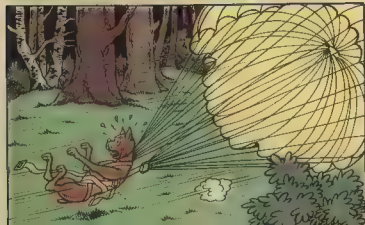
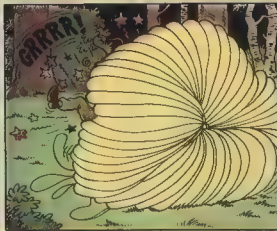
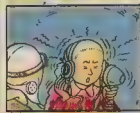
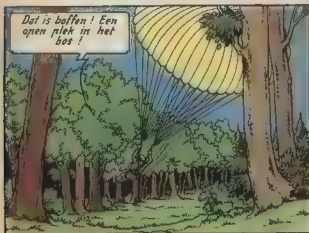
STAD :

**BON
REVELL
1956**

De GROENE SPLINTER

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Gedreven door de wind zal Lambik landen in een geheimzinnig park dat afgesloten is met prikkeldraad...

Ton en Tinneke

DOOR Franquin

DAG TINNEKE /
DAG TON, MIJN
BESTE KLANT!

HE,
DAAR, KOMT
FELIX!

MAAR WAT BEDOEL JE MET
DAT 'BESTE KLANT', ?

SEDERT GISTEREN BEN IK
HANDELSREIZIGER VOOR EEN
MERK VAN FANTASTISCHE
STOPZUIGERS. JIJ WORDT
MIJN EERSTE KLANT!

IK HEB EEN STOPZUIGER, FELIX.
HET INTERESSEERT MIJ NIET!

WACHT TOT JE
MIJN STOPZUIGER AAN HET
WERK HEBT GEZIEN / IS ER
EEN STOPKONTAKT IN
JE GARAGE ?

MIJN STOPZUIGER
MAAIT HET GRAS
MIJNHEER!

IK HEB EEN
GRASMAAIMACHINE,
FELIX.

BZZZZ

WACHT, JE HEBT NOG NIETS GEZIEN!
IK ZIE DAT JE EEN DEUK
SCHILDEERT. GOED, IK DRAAI
HET APPARAAT OM ...

...GIET DE VERF IN HET POTJE
DAT AAN DE PISTOOL HANGT
EN WUJ MET DE
STOPZUIGER
AFLEVEREN ...

...EN MET GESLOTEN OGEN
SCHILDER IK JE EEN GARAGE-
DEUR, ZOALS JE ER NOG
NOOIT EEN HEBT GEZIEN!

VREEMD! HET IS HET GRAS
DAT ER UIT KOMT!
IK HEB BESLIST EEN
VERKEERD MANEUVER
GEMAAKT!

NIET HET GESCHIKT MOMENT
OM AAN TON EEN STOP-
ZUIGER TE VERKOPEN.
HIJ IS SLECHT GENUUT!

HET „DING” ZIET DE DINGEN

DAT is het « Ding » ! Inderdaad, zo werd deze giraffe geheten door haar Britse uitvinder. Het is geen pompiersladder en ook geen radartoestel. Op het platform bovenaan werden televisiecamera's geïnstalleerd, die nu van op grote afstand en zonder iemand te hinderen de paardenkoers kunnen volgen van het begin tot het einde. De televisie kijkers missen geen seconde. Zoals je ziet is het « Ding » plooibaar, kan in alle richtingen bewegen en op de gewenste hoogte gezet worden. De naam « Ding » is misschien niet zo slecht gekozen, vermits de camera's « de dingen » bekijken, die aan hun Argusogen voorbij-trekken.

DIKKE FORELLEN

DE vissers van het Kaitawameer in Nieuw-Zeeland zijn trots op de grote en dikke forellen die

zij vangen. Men heeft nu onderzocht waarom de forellen van dit meer veel groter en dikker zijn dan de forellen die leven in andere rivieren en meren? Het komt omdat de elektrische centrale van de stad hen regelmatig een rijk maal van vissen voorschotelt, die hijngeacht werden door de turbines. De forellen hebben dus steeds veel voedsel, het vraagt hen geen inspanning er aan te geraken en geen moeite om het te verteren. Daardoor verlopen ze hun slanke lijn...

WASSEN IS OVERBODIG

IN Duitsland werd het zg. Göttinger Plastik uitgevonden dat er uitziet als echt damhertleder. Je zal me zeggen dat je op damhertleder geen vlekken mag maken en dat het een

uiterst delikaat goedje is. Wach, niet zo vlug! Op dit Göttinger Plastik kan je vlekken maken zoveel als je wil, je wrijft er even met een vochtige doek over en alle vlekken zijn als bij toverslag verdwenen. Bovendien is dit plastic waterdicht!

DE POS

IN JE GESCHRIFT LEEST MEN JE KARAKTER

TEK. 1. - Een dik geschrift : het is dat van iemand die graag goed eet en drinkt, van iemand met een goed hart, maar over het algemeen werkt zijn maag sneller dan zijn hersens.

Tek. 2. - Een geschrift waar bij op iedere letter nadruk wordt

*Uernamen jon
leider zijn van 1
van de jongeren
hun standpunt 2
Plaag
behangen gestels
H eneer 4
uitfinking 5
men moet al 6
van Est 7*

gelegd : het is een bewijs van kracht

Tek. 3. - Een fijn geschrift : de

NIEUWS IN

• Een rijk verzamelaar kocht te Londen een Stradivarius, daterend van 1690. Hij betaalde voor dit kostbaar instrument ongeveer 225.000 F.

• Twee meesjes hebben hun nest gemaakt in een brievenbus van een Duits dorp. De postmeester hechtte op deze brievenbus een plaatje met volgende tekst : « Wees zo vriendelijk geen brieven in deze bus te gooien. Er staat een mezenest in. Dank je ! ».

• Aan de universiteit van St-Louis (Ver. St.) richtte men een « Bibliotheek

schrijver is gerallineerd en heeft een fijn ontwikkelde geest.

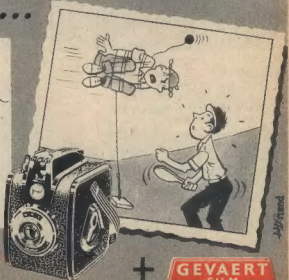
Tek. 4. - Een mager geschrift : iemand die pas geopereerd werd of ziek was en nog niet helemaal op kracht is gekomen. Deze zwakheid is voorbijgaand.

Tek. 5. - Een mooi gebonden geschrift : is alomtatig van iemand die altijd gelijk heeft. Inderdaad, de man die aldus schrijft denkt logisch.

Tek. 6. - De lettergrepen zijn gescheiden van elkaar : de schrijver is intelligent en evenwichtig.

Tek. 7. - Hier was een artist aan het werk. een artist met een sprankelende fantasie !

Een geslaagd kiekje...

dank zij de **GEVABOX 6x9**

GEVAERT
FILM

TIJN

MIRAKEL IN DE JUNGLE

Vervolg van blz. 27.

HET KORT

Pius XII op. Alle kostbare manuscripten van het Vaticaan vinden er hun plaats op 600.000 microfilms.

Hoe ongelooflijk het ook klinkt, volgens de statistieken zijn er 400.000 Amerikaanse vrouwen die thuis weven.

De zwemmers hebben meer dan ooit belangstelling voor de overtocht van het kanaal. Deze zomer zullen Egyptische, Canadese, Zuid-Afrikaanse en Nieuw-Zeelandse kampioenen pogen over het kanaal te zwemmen.

JUPITER HEEFT GESPROKEN

VOOR de eerste keer hoorden mensennoren de stem van de planeet Jupiter. Dank zij een speciale kruisvormige antenne konden Australische geleerden de stem opvangen. Het was natuurlijk niets meer dan een geruis. Om tot op aarde te geraken, moest de stem 1.000 miljoen km afleggen...

ANTWOORD OP DE TEST VAN DE WEEK

BEN JE VERSTROOID?

30 PUNTEN : Verstrooide professor! Kom vlug uit de wolken en tracht in het vervolg met je twee voeten op vaste grond te blijven. Dat is veel beter.

VAN 24 TOT 29 PUNTEN : Ook jij bent te dikwijls verstrooid, vooral dan op school.

VAN 18 TOT 23 PUNTEN : Wat boelt er je zodanig, dat je noch oor noch oog hebt voor je omgeving en steeds op een verstrooide wijze antwoord geeft? Tracht het af te leren!

VAN 12 TOT 17 PUNTEN : Droom niet zo veel, beste vriend, schenk meer aandacht aan alles wat om je leeft en beweegt.

VAN 6 TOT 11 PUNTEN : Ook jij bent te dikwijls in de wolken. Leer vooral op school oplettender zijn, dat zal best gaan!

VAN 0 TOT 5 PUNTEN : Je bent af en toe verstrooid, dat is niet erg. Het kan iedereen overkomen. Neem het niet kwalijk wanneer men al eens om die kleine verstrooidheden lacht.

HIER KAN JE ALLES VINDEN...

IN het uitstalraam van een winkel in Antwerpen ligt er een bordje waarop geschreven staat: « In deze winkel kan je alles vinden, behalve de eigenaar. Die zit in de herberg hier rechtover! »

Gezien in Italië. De naam van het hotel « Vulkan » en op posters een bordje: wij hebben centrale verwarming.

riekt altijd nog naar kruit. U droeg geen wapens, de olifanten gingen vreedzaam voorbij. Amando en zijn mannen waren gewapend en vier van hen moesten het met hun leven betalen.

— En mag men dat geen mirakel heten, Allan?

— Ja, pater, u hebt gelijk. Het is een mirakel en het is een waarschuwing. In het Evangelie staat er immers: « Wie het zwaard bemint zal door het zwaard vergaan. »

— Zulke woorden in de mond

van een jager, dat klinkt als een bekering. Al Maar nu moet ik gaan.

Pater Van Borg liep de trappen af van het terras.

— Ik moet mij om de vier ongelukkigen bekommeren, Allan, want zelfs de doden hebben mijn zorgen nog nodig. (1).

(1) Dit verhaal is waar gebeurd. Alleen de namen en de plaatsen werden veranderd.

TOERISTEN MET DE GOUDKOORTS

IN de kleine stad Wickenburg (Arizona) heeft men er wat op gevonden om meer leven in de brouwerij te brengen. In de kranten verscheen volgende aankondiging: « De toeristen, die naar Wickenburg komen, mogen goudzoekertje spelen. Zij krijgen gratis een volledige uitrusting om dat kostbare erts te zoeken en het goud dat zij vinden blijft hun eigendom ». Sederdiens stromen de toeristen toe. De hotels zijn overvol en er moeten er nieuwe

gebouwd worden. Er heerst een ware goudkoorts. De inwoners van het stadje, vooral dan de winkeliers en hoteliers, zijn in hun nopjes.

Het weekblad « KUIFJE » is 11^e jaargang. Lombard Uitgeven, Lombardstraat, 21, Brussel. — P.C.R.: 1909.16. — Uitgever-Directeur: Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — Hefdruck: De Drukkerijen C. Van Corvenberg, 280-282, Van Volsseghem, Vorst-Brussel.

Publiciteit: PUBLIART

KUIFJE-Holland: Singel 353, Dordrecht. — Tel.: 3053 — Giro 655.280 — Abonnement: 6 fl. per kwartaal.

Buiteland en Belgisch Koninkrijk: 10 fl. — Nederland: 50 cent.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND:
Frankrijk : DARGAUD S. A., 60, Chaussee d'Antin, Paris 1X.
Zwitserland : INTERPRESS S. A., rue Beau-Sejour, Lausanne.
Kongo : KUIFJE KONGO - P. B. 440, Leopoldstad (B.K.).
Italië : PERIODICI VALLARDI, Viale Montello, 16, Milan.
Canada : 5090, avenue Papineau, Montreal 34 (Que.).

ABONNEMENT

	België	Buiteland	Belgisch-Kongo	Canada
3 maanden ...	95,- F.	105,- F.	—	\$ 2.40
6 maanden ...	180,- F.	205,- F.	—	\$ 4.00
1 jaar ...	350,- F.	400,- F.	—	\$ 7.00

19-7-56 Oplage gekantoorde door Devereux.

DE WIJZE RAAD

Ik heb m'n geld thans nodig. Wacht even, hier heb ik het verborgen...

Verschrikkelijk! Het is verdwenen... er ligt een afgemaakt been in de plaats!

Ik had m'n spaargeld beter naar de Spaarkas gebracht!

Deze vrolijke geschiedenis wordt aangeboden door
DE ALGEMENE SPAAR- EN LIJFRENTKAS

HET RAADSEL VAN ATLANTIS

TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR P. JACOBS

Blake zal trachten tot in Poseidopolis te geraken. Ikaros en Mortimer, die in de rotskloof een schuilplaats hebben gezocht, worden ongevallen door de handlangers van Magon.

De drie phulos die de wacht houden bij de ingang, horen de echo's van het gevecht...

Zes schieten niet meer.

Ik zou graag weten wat er daar gebeurd is?

Daar komt een planos!

De schildwachten koesteren geen mantrouwen en Blake kan welig over de zijden vliegen...

Een koerier!

We krijgen nieuws!

Blake verwijderd zich zo snel mogelijk. De schildwachten kijken hem vreemd na...

Die schijnt zeer haastig!

Ik vraag me af of...

MISSI BAKA!

He, vriend!

Ze willen Blake ondervragen, maar deze verlaat niet. Hij geeft het afgeproven teken, zegt "Missi BAKA" en vliegt door...

Op dit ogenblik meldt de radio van de pantserwagen van Magon zich...

Hallo!...Ja, hier Befa II...Wie hier voorbij komt aanhouden?...Maar de planos met een speciale opdracht is zo juist door!...Wat?

Magon is razend als hij dat verneemt...

Bij alle duivels! Alarmede de Toren. Zet die planos na. Neem hem gevangen! Hij is Omegaara bereikt is alles verloren! Breng me die nuur levend, begrepen!

Lot van dienst, heer!

Net wat ik dacht!

Magon begrijpt dat hij vlug en doortastend moet handelen, indien hij zijn plannen wil verwerkelijken. Hij besluit onmiddellijk naar Poseidopolis terug te keren.

Ik vertrek onmiddellijk. Iedere seconde is kortbaar. Talak, wees morgen om het 9e uur met je krijgers op de afgeproven plaats.

Ik zal er zijn en...wees de Atlantien!

Ik zal met de twee anderen afrekenen.

Terwijl Magon en Talak in tegengestelde richting vertrekken, gaat Olink tot de actie over...

Doorzoek die kloof! Niemand mag de grens bereiken zonder opgemerkt te worden. Vooruit!

Olink heeft juist geraden. Ikaros en Mortimer ontsnappen aan de massale aanval, door zich heel hoog in de kloof te verschuilen...

Heb je gehoord wat ze gezegd hebben? Morgen op het 9e uur wordt Atlantis aangevallen. Indien één van ons drie er niet in slaagt het alarm te geven voor die tijd, is alles verloren. Ik ken een weg om aan de grens te geraken, maar die is zo gevaarlijk dat ik je niet graag meeneem...

We gaan onmiddellijk! Hoe eer hoe liever, want we zitten hier als ratten in de val!

Terwijl onze vrienden zich klaar maken om nieuwe gevaren te trotseren, komt Blake in het gezicht van de Toren van de Gong. Daar ziet hij twee pantserwagens slaan. De piloot van de eerste wagen herhaalt blijkbaar iets aan z'n toestel.

Buiten de piloten is er niemand...De soldaten kregen wellicht een opdracht...ik ken naderen en...Wat is dat?

Blake hoort plotseling de luidspreek van de pantserwagen...

Hallo! Hallo! Alarm! Bevel de planos aan te houden die zich alleen naar Omegaara begeeft...Het is een gevaarlijk spion. Vang hem levend!

Verduiveld!

De man wil weeraanboord van z'n wagen stappen. Ploteling ziet hij Blake, die als een spierwer naar beneden duikt...

De man is zodanig verrast dat hij niet schreeuwt en zich niet weer...

Het een formidabele oppercut slaat Blake de krijger bewusteloos... Ongelukkig genoeg...

...heeft de piloot van de andere pantserwagen het toneel gezien. Ook hij ontving de boodschap en hij start onmiddellijk...

